

32001R1338

4.7.2001

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 181/6

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1338/2001
ze dne 28. června 2001,
kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 123 odst. 4 třetí větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura ⁽⁴⁾ stanoví, že počínaje 1. lednem 2002 uvede Evropská centrální banka (ECB) a národní centrální banky zúčastněných členských států do oběhu eurobankovky a zúčastněné členské státy uvedou do oběhu euromince. Proto je nutné urychleně přijmout systém ochrany eura proti padělání tak, aby mohl být funkční před uvedením eurobankovek a euromincí do oběhu.
- (2) Opatření stanovená aktem Rady ze dne 26. července 1995 o vypracování Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluvy o Europolu) ⁽⁵⁾, a rozhodnutím Rady ze dne 29. dubna 1999 o rozšíření působnosti Europolu na boj proti padělání peněz a platebních prostředků ⁽⁶⁾, mají obecně padělání potírat.
- (3) V rámcovém rozhodnutí ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura ⁽⁷⁾ přijala Rada ustanovení,

která mají zabezpečit, aby bylo euro vhodným způsobem chráněno účinnými trestněprávními opatřeními.

- (4) Opatření na ochranu eura proti padělání se týkají Společenství v rámci jeho odpovědnosti za jednotnou měnu. Samy členské státy nemohou právní ochranu eura uspokojivě zajistit, protože eurobankovky a euromince budou obíhat i mimo území zúčastněných členských států. Je proto nezbytné přijmout právní předpisy Společenství, které definují opatření nutná k tomu, aby eurobankovky a euromince obíhaly za řádných podmínek, aby byla zajištěna celkově účinná a souvislá ochrana eura proti činnostem, které by mohly ohrozit jeho důvěryhodnost, a tedy přijmout vhodná opatření k tomu, aby bylo vše připraveno včas před 1. lednem 2002.
- (5) Pro účely uplatňování tohoto nařízení je nutné definovat nebo převzít stávající definice určitých pojmů, například „padělání eura“, „technické a statistické údaje“ a „vnitrostátní orgány příslušné k šetření“, mimo jiné s přihlédnutím ke sběru a analýze údajů o padělání, včetně „ústředěn“ podle článku 12 Ženevské úmluvy.
- (6) Je třeba zajistit, aby technické a statistické údaje o padělaných eurobankovkách a mincích a pokud možno o neautorizovaných bankovkách shromážděné příslušnými vnitrostátními orgány byly předávány ECB, přičemž by příslušné vnitrostátní orgány a Komise měly podle své působnosti přístup k těmto údajům. Rovněž se předpokládá, že k těmto údajům bude mít přístup Europol na základě dohody s ECB.
- (7) Středisko pro analýzu padělků, založené a řízené pod záštitou ECB v souladu s jejími obecnými zásadami ⁽⁸⁾, soustřeďuje klasifikaci a analýzu technických údajů týkajících se padělaných bankovek.
- (8) Obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 26. srpna 1998 o některých ustanoveních týkajících se eurobankovek, ve znění ze dne 26. srpna 1999 (Úř. věst. L 258, 5.10.1999, s. 32).

(1) Úř. věst. C 337 E, 28.11.2000, s. 264.

(2) Stanovisko ze dne 3. května 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(3) Úř. věst. C 19, 20.1.2001, s. 18.

(4) Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2596/2000 (Úř. věst. L 300, 29.11.2000, s. 2).

(5) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 1.

(6) Úř. věst. C 149, 28.5.1999, s. 16 a oprava v Úř. věst. C 229, 12.8.1999, s. 14.

(7) Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1.

- (8) Technický systém pro manipulaci s padělanými euromincemi, který Rada přijala dne 28. února 2000, odkazuje na systematický sběr technických informací o padělání eura, prováděný ECB, zřízení Evropského technického a vědeckého střediska (ETVS) na evropské úrovni pro technickou analýzu a klasifikaci padělaných euromincí a národních mincovních analytických středisek na vnitrostátní úrovni.
- (9) Bylo učiněno opatření ohledně ETVS, které má být dočasně zřízeno jako samostatný a nezávislý správní subjekt v rámci pařížské mincovny na základě výměny dopisů mezi předsedou Rady a francouzským ministrem financí ze dnů 28. února a 9. června 2000. V tomto nařízení je nutné vymezit jeho úkoly. O budoucím statutu a stálém sídle ETVS rozhodne Rada v přiměřené době.
- (10) Je nutné stanovit, že padělané eurobankovky mají být předávány k identifikaci národním analytickým střediskům; padělané mince je třeba předávat národním mincovním analytickým střediskům.
- (11) Je nutné stanovit, že úvěrové instituce a veškerá další zařízení zúčastněná na třídění a veřejné distribuci bankovek a mincí v rámci své profesionální činnosti, včetně zařízení, jejichž činnost spočívá ve výměně bankovek a mincí různých měn, například směnárny, jsou povinny stahovat z oběhu eurobankovky a mince, o kterých vědí nebo mají dostatečné důvody se domnívat, že jsou to padělky, a předávat je příslušným vnitrostátním orgánům. Kromě toho je nutné stanovit, že členské státy mají přijmout opatření, aby byly v případě nedodržení povinností uvedenými zařízeními uvaleny sankce, které tyto státy považují za vhodné.
- (12) Úzká a pravidelná spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány, Komisí a ECB musí být organizována tak, aby zajišťovala účinnou a souvislou ochranu eura, zejména pokud jde o výměnu informací, kromě osobních údajů, vzájemnou spolupráci a pomoc mezi Společenstvím a vnitrostátními orgány, vědeckou podporu a odborné školení. Proto, aniž je dotčena úloha ECB při ochraně eura proti padělání, bude Komise pravidelně ve vhodném poradním výboru s hlavními subjekty v boji proti padělání eura (včetně ECB, ETVS, Europolu a Interpolu) pokračovat v konzultacích o zlepšení podmínek celkové ochrany eura na základě legislativních podnětů k posílení prevence a boje proti padělání.
- (13) Aby byla zajištěna výměna úplných, aktuálních a srovnatelných údajů, je třeba stanovit soustředování strategických a operativních informací na úrovni členského státu a povinnost vykazovat údaje. Proto je třeba stanovit, že členské státy mají přijmout nutná opatření, aby umožnily ústřednám plnit jejich poslání v souladu s Ženevskou úmluvou s cílem zabezpečit výměnu informací mezi nimi a národními jednotkami Europolu.
- (14) Doplňková povaha úkolů různých partnerů ze Společenství spolu s pomocí, kterou může poskytovat Europol v souladu s rozhodnutím Rady ze dne 29. dubna 1999, musí slučovat všechny nástroje nutné k ochraně eura proti škodlivým důsledkům vznikajícím z protiprávní padělatelské činnosti. Europol plní své funkce, aniž je dotčena odpovědnost Evropského společenství. S přísným dodržением své působnosti by měly Europol a Evropské společenství vybudovat formy spolupráce, které by jim umožňovaly plnit jejich funkce co možná nejúčinněji. Proto je třeba upřednostnit organizaci úzké a pravidelné spolupráce na základě vhodných dohod mezi Europolem a ECB na jedné straně a mezi Europolem a Komisí na straně druhé v souladu s odpovídajícími ustanoveními Úmluvy o Europolu.
- (15) Vzhledem k tomu, že euro budou užívat třetí země jako měnu pro mezinárodní transakce, je třeba přijmout ustanovení o strukturované spolupráci zahrnující všechny příslušné subjekty v případě padělání ve třetích zemích.
- (16) Opatřeními tohoto nařízení není dotčena pravomoc členských států uplatňovat vnitrostátní trestněprávní předpisy pro účely ochrany eura proti padělání.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

ÚČEL A DEFINICE

Článek 1

Účel

1. Účelem tohoto nařízení je stanovit opatření nutná pro uvedení eurobankovek a mincí do oběhu takovým způsobem, aby byly chráněny proti padělání.
2. Pro účely tohoto nařízení se paděláním rozumějí tato jednání:
 - a) jakékoli podvodné zhotovování nebo pozměňování eurobankovek nebo euromincí pomocí jakýchkoli prostředků;
 - b) podvodné uvádění padělaných eurobankovek nebo padělaných euromincí do oběhu;
 - c) dovoz, vývoz, převoz, přijímání nebo získávání padělaných eurobankovek nebo padělaných euromincí s cílem uvést je do oběhu a s vědomím toho, že jde o padělky;

- d) podvodná výroba, přijímání, získávání nebo držení
- nástrojů, předmětů, počítačových programů a veškerých jiných prostředků zvláště upravených pro podvodné zhotovování nebo pozměňování eurobankovek nebo mincí,
- nebo
- hologramů nebo jiných prvků, které mají chránit eurobankovky a mince proti podvodnému zhotovování nebo pozměňování.

3. Toto nařízení se vztahuje na ochranu eura proti padělání, aniž je dotčeno uplatňování vnitrostátních trestněprávních předpisů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „padělanými bankovkami“ a „padělanými mincemi“ bankovky a mince, které jsou denominovány v euro nebo které vypadají jako eurobankovky nebo mince a které byly podvodně zhotoveny nebo pozměněny;
- b) „příslušnými vnitrostátními orgány“ orgány určené členskými státy k
- identifikaci padělaných bankovek a mincí,
 - sběru a analýze technických a statistických údajů týkajících se padělaných bankovek, zejména národní centrální banky nebo jiné zmocněné subjekty,
 - sběru a analýze technických a statistických údajů týkajících se padělaných mincí, zejména státní mincovny, národní centrální banky nebo jiné zmocněné subjekty,
 - sběru údajů týkajících se padělání eura a jejich analýze, zejména ústředny jednotlivých států uvedené v článku 12 Ženevské úmluvy;
- c) „úvěrovými institucemi“ úvěrové instituce uvedené v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejím výkonu ⁽¹⁾;
- d) „technickými a statistickými údaji“ údaje, pomocí nichž lze identifikovat padělané bankovky nebo padělané mince (technický popis typu padělku) a údaje o počtu padělaných bankovek a padělaných mincí podle jejich původu, zejména zeměpisného;

- e) „Ženevskou úmluvou“ Mezinárodní úmluva o potírání penězokazectví, podepsaná v Ženevě dne 20. dubna 1929 ⁽²⁾;
- f) „Úmluvou o Europolu“ úmluva ze dne 26. července 1995 o zřízení Europolu ⁽³⁾.

KAPITOLA 2

TECHNICKÉ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 3

Sběr a přístup

1. Technické a statistické údaje o padělaných bankovkách a padělaných mincích zjištěných v členských státech sbírají a registrují příslušné vnitrostátní orgány. Tyto údaje se předávají Evropské centrální bance k uložení a zpracování.

2. Evropská centrální banka sbírá a ukládá technické a statistické údaje o padělaných bankovkách a padělaných mincích zjištěných ve třetích zemích.

3. Příslušné vnitrostátní orgány a v rámci své působnosti i Komise mají přístup k technickým a statistickým údajům uloženým v ECB. Europol má přístup k těmto údajům na základě dohody mezi Europolem a Evropskou centrální bankou v souladu s odpovídajícími ustanoveními Úmluvy o Europolu a předpisy přijatými na základě uvedené úmluvy.

Článek 4

Povinnost předat padělané bankovky k identifikaci

1. Po dohodě s Evropskou centrální bankou členské státy určí nebo zřídí národní analytické středisko v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a postupy.

2. Příslušné vnitrostátní orgány povolí, aby národní analytické středisko zkoumalo podezřelé padělané bankovky, a bez prodlení mu poskytnou nutné vzorky, které bude požadovat pro každý typ podezřelé padělané bankovky k analýze a identifikaci, a technické a statistické údaje, jež budou mít k dispozici. Národní analytické středisko zašle Evropské centrální bance každý nový typ podezřelé padělané bankovky odpovídající kritériím, která Evropská centrální banka přijme.

3. Odstavec 2 se uplatňuje tak, aby se tím nebránilo použití nebo uchování podezřelé padělané bankovky jako důkazu v trestním řízení.

4. Evropská centrální banka sdělí konečné výsledky své analýzy a klasifikaci každého nového typu padělané bankovky příslušným vnitrostátním orgánům a Komisi v rámci její působnosti. Evropská centrální banka sdělí výsledky Europolu v souladu s dohodou uvedenou v čl. 3 odst. 3.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/28/ES (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).

⁽²⁾ Sbírka smluv Společenosti národů č. 2623 (1931), s. 372.

⁽³⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 2.

Článek 5

Povinnost předat padělané mince k identifikaci

1. Členské státy určí nebo zřídí národní mincovní analytické středisko v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a praxí.

2. Příslušné vnitrostátní orgány povolí, aby národní mincovní analytické středisko zkoumalo podezřelé padělané mince, a bez prodlení mu poskytnou nutné vzorky, které bude požadovat pro každý typ podezřelé padělané mince k analýze a identifikaci, a technické a statistické údaje, jež budou mít k dispozici. Národní mincovní analytické středisko zašle Evropskému technickému a vědeckému středisku (ETVS) každý nový typ podezřelé padělané mince odpovídající kritériím, která Evropské technické a vědecké středisko přijme; k tomuto účelu poskytne Evropská centrální banka ETVS technické a statistické údaje o padělaných euromincích, jež bude mít k dispozici.

3. Odstavec 2 se uplatňuje tak, aby se tím nebránilo použití nebo uchování podezřelé padělané mince jako důkazu v trestním řízení.

4. ETVS analyzuje a klasifikuje každý nový typ padělané euro mince. K tomuto účelu má ETVS přístup k technickým a statistickým údajům o padělaných euromincích uloženým v ECB. ETVS sdělí konečné výsledky své analýzy příslušným vnitrostátním orgánům a Komisi a Evropské centrální bance v rámci jejich působností. Evropská centrální banka sdělí tyto výsledky Euro polu v souladu s dohodou uvedenou v čl. 3 odst. 3.

KAPITOLA 3

POVINNOSTI A SANKCE

Článek 6

Povinnosti úvěrových institucí

1. Úvěrové instituce a všechny ostatní instituce, které se účastní třídění a veřejné distribuce bankovek a mincí v rámci své profesionální činnosti, včetně organizací, jejichž činnost spočívá ve výměně bankovek a mincí různých měn, například směnárny, jsou povinny stahovat z oběhu všechny jimi přijaté eurobankovky a mince, o kterých vědí nebo mají dostatečné důvody se domnívat, že jsou to padělky. Ihned je předají příslušným vnitrostátním orgánům.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že organizacím uvedeným v odstavci 1, které nesplní svou povinnost podle uvedeného odstavce, budou uloženy účinné, přiměřené a odrazující sankce.

3. Členské státy do 1. ledna 2002 přijmou právní a správní předpisy k provedení tohoto článku. O jejich přijetí ihned uvědomí Komisi a Evropskou centrální banku.

KAPITOLA 4

SPOLUPRÁCE A VZÁJEMNÁ POMOC

Článek 7

Spolupráce při ochraně eura proti padělení

1. V zájmu účinné ochrany eura proti padělení spolupracují členské státy, Komise a Evropská centrální banka v souladu s Úmluvou o Europolu a s předpisy, které byly na jejím základě přijaty, jednak mezi sebou navzájem a jednak s Europolem. K tomuto účelu povedou Komise a Evropská centrální banka jednání, aby v přiměřené době uzavřely dohodu s Europolem.

2. Příslušné vnitrostátní orgány, Komise a Evropská centrální banka při plnění svých úkolů spolupracují zejména při

- výměně informací o předcházení padělení a boji proti uvádění padělaných bankovek a padělaných mincí do oběhu,
- poskytování pravidelných informací o dopadu padělení pro účely strategické analýzy,
- zajištění vzájemné pomoci při předcházení padělení a boji proti uvádění padělaných bankovek a padělaných mincí do oběhu, což mimo jiné zahrnuje vědeckou podporu a školení s logistickou podporou členských států.

3. Aniž je dotčena úloha Europolu, zřídí ústředny jednotlivých států uvedené v článku 12 Ženevské úmluvy, Evropská centrální banka a v případě potřeby Komise v rámci své působnosti a v rámci vzájemné pomoci systém předávání technických údajů (včasné varování).

Článek 8

Soustředování informací na úrovni členského státu

1. Členské státy zajistí, aby jakmile bude zjištěn jakýkoli případ padělení, byly informace na úrovni členského sděleny ústředně daného státu, aby mohly být předány Europolu prostřednictvím národní jednotky Europolu.

2. Členské státy přijmou veškerá opatření nutná k tomu, aby zajistily výměnu informací mezi ústřednou jednotlivého státu a národní jednotkou Europolu.

Článek 9

Vnější vztahy

1. Komise a členské státy spolupracují se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi v těsné součinnosti s Evropskou centrální bankou. Tato spolupráce zahrnuje pomoc nutnou k předcházení padělání eura a boji proti němu, v souladu s ustanoveními o předcházení protiprávní činnosti obsaženými v dohodách o spolupráci, o přidružení a předvstupních dohodách.

2. Rada zajišťuje, aby dohody o spolupráci, o přidružení a předvstupní dohody mezi Evropským společenstvím a třetími zeměmi obsahovaly ustanovení, která umožní provedení čl. 3 odst. 2.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Příslušné vnitrostátní orgány

1. Členské státy zasílají Evropské centrální bance a Komisi seznam příslušných vnitrostátních orgánů uvedených v čl. 2 písm. b).
2. Tyto seznamy budou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Lucemburku dne 28. června 2001.

Článek 11

Neautorizované bankovky

V co nejširším rozsahu se články 3, 4, 7, 8 a 9 použijí na bankovky znějící na euro, které byly sice vyrobeny pomocí dovoleného zařízení nebo materiálu, ale v rozporu s předpisy, na jejichž základě mohou příslušné orgány vydávat peníze, nebo které byly uvedeny do oběhu v rozporu s podmínkami, na jejichž základě mohou příslušné orgány uvádět peníze do oběhu, či bez souhlasu těchto orgánů.

Článek 12

Působnost

Články 1 až 11 mají působnost v členských státech, které přijaly euro jako jednotnou měnu.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 1. ledna 2002. Ode dne vyhlášení je však použitelné vzhledem k bankovkám a mincím, které ještě nebyly vydány, ale které jsou určeny k vydání.

Za Radu

předseda

B. ROSENGREN